

- имамъ и надеждѣ на Бога, койже и тѣ сами
пріиматъ, че ще бже въскръсеніе на мъртвы-
16 тѣ, на праведны и неправедны. На това азъ ся
стараѣхъ да имамъ всякога непорочиѣ съвѣсть и
17 прѣдъ Бога и прѣдъ человецы-тѣ. И слѣдъ мно-
го години дойдохъ да сторѣхъ милостыни на на-
18 родъ-тѣ си и приношенія. А между това Іудей-
нѣкой си отъ Азіѣхъ, намѣрихъ мя очищенъ въ
храмъ-тѣ, не съ много народъ, нито съ мѣлвѣхъ.
19 Които ако имавъ иѣщо върхъ мене трѣбваше
да ся прѣдставятъ прѣдъ тебе, и да мя обви-
20 нятъ. Или тѣ сами да рекътъ, ако сѣхъ намѣри-
ли въ мене иѣкойхъ неправдѣхъ, когато прѣдъ та-
21 нѣхъ прѣдъ съборъ-тѣ; Освѣнъ *ако е* за еди-
ный тѣ тойзи гласъ, що извикахъ като стоехъ
между тѣхъ: *Че поради ученіе то* за въскръсеніе-
то на мъртвы-тѣ мя сѣдите вы днесъ.
22 Това като чу Феликсъ, отложи *сѣдѣжъ тѣхъ* имъ,
понеже знаеше по точно за това ученіе, и рече:
Кога слѣзе тысячникъ-тѣ Лисія, ще испытамъ
23 на здраво за *распрѣжъ тѣхъ* ви. И повелѣ стотнику
да вардятъ Павла, и да има спокойствіе, и да не
въспиратъ никого отъ познаницы-тѣ му да му
послужатъ или да дохождатъ при него.
24 Слѣдъ иѣколко дни дойде Феликсъ съ съ-
жѣнъ си Друзилліѣхъ, която бѣше Іудеянка, и пра-
ти та повика Павла, и слуша отъ него за вѣржъ-
25 тѣхъ въ Христа *Іисуса*. И когато говорѣше той за
правдѣхъ и за въздържаніе и за бѣдѣщій-тѣ сѣдъ,
Феликсъ уплашенъ отговори: Сега си иди, и ко-
26 га имамъ врѣме ще тя повикамъ пакъ. А при
това надѣеше ся че ще му ся дадѣтъ отъ Па-
вла нары за да го пусне: за това и по честечко
27 го выкаше та приказуваше съ него. Но слѣдъ
навѣршаніе-то на двѣ години, Феликса наслѣдо-
ва Порцій Фестъ; а Феликсъ понеже ищѣше да
угоди на Іудей-тѣ, остави Павла въ оковы.